RVPERTI ABBATIS TVITIENSIS DE OPERIBVS SPIRITVS SANCTI, LIBER SEXTVS. DE FORTITVDINE LIBER VNVS.

De spiritu fortitudinis, quã pulchrè septem spirituũ medius sit, & quòd cæteri magis in otio, hic autem magis in actu sit.

CAPVT I.



Vartus idemq; medius septem spirituum dei, & velut in quodam sedens principatu, prædicatur spiritus fortitudinis. Et rectè: nam inter cætera spiritus sancti opera, opus fortitudinis magnũ & mirificũ est. Deniq; & agnus dei victoriosus habẽs cornua septẽ, & oculos septẽ, propter cornu istud, fortissimo & bestiarũ regi similatur leoni, cũ dicitur in Apocalypsi de ipso quẽ videbat Ioannes agnũ in medio throni. Ecce vicit leo de tribu Iuda radix Dauid. Et in antiquissima prophetia, spiritus idem, ob causam eandem dicit, Catulus leonis Iuda, ad prædam fili mi ascendisti. Pulchrè ergo medius spirituum positus est, spiritus fortitudinis, vt pro ipso quoque loco vel ordine, pari iure obtineat præconiũ cum primo, scilicet cum spiritu sapientię, dicente beato Iob. Apud ipsum est sapientia & fortitudo. Denique per sapientiam illo in loco rectè cæteri omnes, præter spiritum fortitudinis, spiritus intelliguntur, quia videlicet spiritus intellectus, & spiritus consilij, spiritus scientiæ, & pietatis, & spiritus timoris domini, spiritui sapientię magis cooperãtur, videlicet vt intus & in otio satis & plenius exerceatur, spiritus autẽ fortitudinis magis est in actu, & foris operatur siue pręliatur, pręliando sancta illis otia componit.

Apoc. 1. *Geneſ. 49.* *Iob 12.*

De spiritu fortitudinis primùm in Christo, deinde et in apostolis, sanctisque prædicatoribus considerando, deinde in ecclesiæ rectoribus, iuxta illud Salomonis: Tria sunt quæ benè gradiũtur, Leo fortissimus bestiarum, Gallus, &c.

CAPVT II.

HVius igitur, id est, spiritus fortitudinis, magnalia quæ prædicemus, primũ in ipso consideremus Christo, deinde in apostolis siue apostolicis viris Christi prædicatoribus, deinde & in sanctis ecclesiæ Christi rectoribus, secundum illam sapientissimi sententiam Salomonis. Tria sunt quæ benè gradiuntur, & quartum quod incedit feliciter. Leo fortissimus bestiarum, ad nullius pauebit occursum, Gallus succinctus lumbos, & Aries, nec est rex, qui resistat ei, & qui stultus apparuit, postquam leuatus est in sublime. Si enim intellexisset, ori imposuisset manum. Deniq; leo fortissimus bestiarum Deus est, fortissimus spirituum, Deus inquam, & homo Christus, de quo verissimè dictum est, ad nullius pauebit occursum. Ipse enim dixit, cum ex potestate, & non ex debita necessitate poneret animam suam. Venit enim princeps mundi huius, & in me non habet quicquam. Sed & ante hoc, de eodem sibi occurſuro nihil pauescens, dixerat. Nunc iudicium est mundi, nunc princeps mundi eijcietur foras. Gallus autem, qui diuidit, & canẽdo annunciat noctis horas, gallus inquam, succinctus lumbos, prædicator est, qui per noctẽ præsentis seculi, dormire nos profundo securitatis somno non sinit, lucem instare negocioſam annunciat, id est, diem iudicij, suum interea castigans corpus & in seruitutem redigens, ne fortè, inquiens, cum alijs prędicauerim, ipse reprobus efficiar. Cantus eius huiusmodi est: Nox præcessit, dies autẽ appropinquauit. Abijciamus ergo opera tenebrarum, & induamur arma lucis, sicut in die honestè ambulemus, & his similia. Porrò aries quisq; prælatus est, qui non quidem foris prædicat, sed intus rationabilibus ouibus prœest, easque ducit ac reducit ad caulas, & nõ est, inquit, rex qui resistat ei: nec. n. regum gladios timet, vt sui obliuiscatur propositi, quinetiam si rex restiterit, eumq; gladio percusserit, melius viuit, & oues illas viuido exemplo melius ducit. Qui autem stultus apparuit in sublime elatus, Antichristus erit. Qui feliciter quidem, sed non vt cætera illa benè, graditur. Nam faciet quidẽ & prosperabitur, sed nõ bono fine prosperabitur, & idcirco non benè gradietur. Quantus in illo leone fortissimo, in illo gallo succincto, & in illo ariete cornuto, claruit ille spiritus fortitudinis? Leo ille & per semetipsum leonem diabolum vicit, & per gallum & per arietẽ illum, siue cum gallo & ariete illo, bestiam illam quam vidit Daniel, superauit bestiam terribilem atque mirabilem & fortem nimis dentes ferreos habentem magnos, comedentem atque comminuẽtem, & reliqua pedibus conculcantem. Non enim parum spectaculi habet, quod non adolescente, sed iam vsque ad plenum adulto & roborato Romano imperio, silente & sub eo toto tremente mundo spiritus iste, spiritus fortitudinis tantummodo, gallum contra leges eius canentem, & arietẽ, prœter duo geminę charitatis cornua nihil armorum gerentem immisit, & furorem eius irrationabiliter, & sine modo debacchantem deuicit, & conculcatricem orbis terrarum bestiam pedib. eorum cõculcandam substrauit. Hæc sunt ma-

Prouer. 39. *Ioan. 14.* *ibidem.* *1. Cor. 9.* *Rom. 13.* *Prælatus aries est.* *Danie. 7.*